„Danskeren,"

ET NYHEDS- OG OPBYGGELSESBLAD FOR DET DANSKE FOLK I AMERIKA.
udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.

„Danskeren" udgaar Onsdag i hver Uge.
Pris pr. Aargang:
De Forenede Stater $1.50. Udlandet $2.00
Bladet betales i Forskud.
Bestilling, Betaling, Adresseforandring, etc. med Undtagelse af Bidrag til Bladets Indhold adresseres
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Alle Bidrag til Bladets Indhold — Korrespondancer, Afhandlinger og andre Artikler — sendes til dets Redaktør:
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second class matter.

Advertising rates made known upon application.

I Tilfælde af, at Bladet ikke modtages regelmæssigt, bedes man klage til det stedlige Postkontor. Skulde dette ikke hjælpe, bedes man henvende sig til „Danskeren"s Kontor.

Naar Læserne henvender sig til Folk, som averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysning om det averterede, bedes de altid omtale, at de saa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

Past. Andreasen, Neenah, Wis., er bleven indlagt paa Lakeside Sanatorium, Oshkosh, for at undergaa en Operation for en Mavelidelse.

Med en Omsætning for over $4,000,000, om Aaret ser Metodisternes „Book Concern" sig i Stand til at yde $300,000 om Aaret til Understøttelse af gamle og syge Præster og Præsteenker.

„Jeg mener, at Sandheden er, at vor Skoledannelse maa blive gennemtrængt af Religion. Dersom Gud subtraheres fra Dannelse (education), saa vil man ikke engang opnaa verdslig Dannelse, men blive helt uden sand Dannelse." Saaledes talte fornylig George Wharton Pepper ved Pennsylvanias Universitet i et Møde af fremragende Opdragere.

Universitets-Kristne. „The Lutheran" siger, at ifl. en Statistik af sen Dato er Resultatet af en Undersøgelse af Studenternes Kirkeforbindelse ved Ohios og Minnesotas Universiteter meget smigrende for de Kirkesamfund, som holder fast ved den gamle Tro. Ved Ohio Universitet bekender næsten 4000 Studenter sig til en eller anden ledende protestantisk kristen Bekendelse. De, der bekender sig til unitarische, jødiske eller „Christian Science" Samfund er under 150. Der er 263 Romanister. Lignende er Forholdet ved Minnesotas Universitet. Der var de, som hører til protestantiske kristne Samfund, over 2500; de, der tilhører unitarische Samfund, kun faa over 200, og de, der tilhører Pavekirken, 460. Dette er glædelige Kendsgerninger; thi de unge Mennesker, der faar Universitets-Dannelse, vil øve Indflydelse i Samfundet, og er de saa selv under evangelisk Kristendoms Indflydelse, saa vil deres Indflydelse i Samfundet, hvor de kommer, blive god.

„Christian Science nægter Kristi Guddom." Clifford P. Smith, en af Scientisternes fornemste Lærere, skrev fornylig i „World Herald", Boston: „For Kristne i det mindste burde Spørgsmaalet, om Jesus er Gud, afgøres ved, hvad han sagde. Han maatte vide, enten han var Menneske eller Gud. Dersom han havde været Gud, vilde han have sagt det klart og ofte. World Heralds Læsere indbydes derfor til at betragte de følgende Kendsgerninger: 1. Jesus sagde aldrig, han var Gud; 2. han talte om sig selv som et Menneske; 3. to Gang nægtede han de saa godt som (virtually); 4. flere af hans Udtalelser stemmer aldeles ikke med Teorien, at han er Gud." — Vi mærker os, at her er det sagt saa lige ud, at „Christian Science" nægter Kristi Guddom, at de ikke kan fragaa det. For øvrigt lægger vi Mærke til, at de stiller Spørgsmaalet som et Enten-Eller; men hvad om Jesus var Baade-Og, hvad Kristi Kirke til alle Tider har troet og bekendt. Hvad vilde for Resten en Persons Vidnesbyrd om sig selv forslaa! Men Jesus henviser til de Gerninger, Faderen har givet ham at gøre; de vidner om ham. Og et Ord som dette: „Jeg har Magt at sætte mit Liv til, og jeg har Magt at tage det igen" — tyder det paa, at han var blot Menneske?!

Atletik i Kirken. Spørgsmaalet, om Kirken burde optage Atletik som en Del af sin Virksomhed eller ej, drøftes vidt og bredt i vort Land Dr. George J. Fisher, „Young Mens Christian Association"s internationale Komites fysiske Departements gamle Sekretær, skriver i en Artikel desangaaende i „The Continent" bl. a: „Men atletiske Lege „ver se" (som saadanne) udvikler ikke Karakter. Dersom de gjorde, saa vilde alle Atleter være ærbare Mennesker med rene Motiver og høje Idealer. Men det er de ikke; der er mange selviske unge Mænd med lave Motiver iblandt dem. Young Mens Christian Associations fysiske Ledere, der har over 30 Aars Erfaring i Ledelsen af Atleter — og de har viet deres Liv til Fremme af fysisk Kultur — siger enstemmigt, at „fysisk Trænering som saadan leder ikke Mennesker til at antage kristne Idealer." — Just paa dette Punkt har mange Kirkesamfund taget alvorlig fejl, bemærker „A. L. S." De har ment, at simpelthen at give Anledning til Deltagelse i Sport vilde yde skønne Resultater. Derfor har Atletikken i mange Tilfælde verdsliggjort Kirken i Stedet for, at Kirken skulde aandeliggøre Atletikken.

Past. P. P. Thisted.

Født den 22. September, 1859.
Død den 19. Maj, 1915.

Torsdag Morgen fik jeg Telegram, at Past. Thisted var død og skulde begraves Dagen efter; det var en stor Overraskelse for mig; thi jeg havde ikke hørt, at han havde været syg eller sygelig; tvertimod havde jeg altid anset ham for en af de stærkeste iblandt os, men Døden tager jo heller intet Hensyn til ung eller gammel, stærk eller svag, fattig eller rig.

Pastor Thisted var imidlertid syg og havde været det i flere Aar, dog ikke anderledes, end at han passede sin Gerning, og der var kun faa, der vidste, at han bar paa en dødbringende Sygdom, og det var først i de sidste 3 Uger, han selv havde nogen Ide om, at det gik mod Døden.

Past. Thisted døde den 19. Maj Kl. 2½ paa Hospitalet i Tomah, Wis., af Kræft i Blæren, og han led meget paa det sidste.

Ved Sørgegudstjenesten Fredag den 21. Maj var 3 af Kredsens Præster til Stede, nemlig Kredsens Formand og Sekr. Past. N. J. Bing og C. M. Olsen, samt Past. J. P. Naarup, Waupaca; der vilde sikkert kommet langt flere af Kredsens Præster, om Begravelsen havde været paa et andet Tidspunkt og med lidt længere Varsel. I Hjemmet talte Past. N. J. Bing over den 23. Sal., hvorefter Kisten bares af Menigheds-Folk til den med Sørgeflor draperede Kirke; her talte Past. J. P. Naarup paa Engelsk ud fra 1 Kor. 4, 1—5 og Past. C. M. Olsen paa Dansk over Jer. 29, 11. Til Trods for daarligt Vejr og meget daarlige Veje var hele Menigheden og mange af Omegnens andre Folk til Stede, ligesom ogsaa flere fra Annex Menigheden ved Roche-a-Cree var mødt; mange maatte staa op ude i Taarnrummet, fordi der ikke var Siddeplads i Kirken.

Efter Sørgegudstjenesten i Kirken blev Liget ført til Camp Douglas Jernbane-Station, hvorfra de 4 ældste Børn rejste med det til Wisner, Nebr., hvor Pastor Thisteds første Hustru ligger begravet.

Past. Thisted efterlader sig Enke og 6 Børn, hvoraf den yngste vistnok er 16 Aar.

Dette er kun en kort Meddelelse om Sørgegudstjenesten; andre af vore Præster, som kendte Past. Thisted bedre end jeg, vil nok give os en Levnedsskildring af ham.

Hartland, Præstebolig den 23. Maj, 1915. Carl M. Olsen.

In Memoriam.

Onsdag den 19. Maj dette Aar døde Past. Peter Petersen Thisted paa Hospitalet i New Lisbon,*) Wis., efter et kort Sygeleje. Han blev begravet ved sin første Hustrus Side paa Wisner Kirkegaard Nebraska, den 23. Maj..

Afdøde var født den 22. Sept., 1859 i Hundborg, Thisted Amt. I sin Ungdom drev han Tømmerhaandværket. I Foraaret 1879 blev han omvendt til Gud ved den indre Missions Virksomhed i Vestjylland, og Missionens Særpræg blev derfra kendelig paa hele Past. Thisted Tænkemaade og Levned. Han fik ogsaa Lyst til at være med i Guds Riges Arbejde.

I Foraaret 1887 rejste Thisted fra Danmark til Chicago. Samme Aar blev han om Efteraaret optaget i den danske-norske Afdeling paa „Chicago Theological Seminary", hvor Past. P. C. Trandberg var ansat som Lærer i Teologi. Der studerede han i 3 Aar og blev graduereret i April 1890.

I Studentertiden talte Thisted af og til i Pastor Trandbergs Missionsvirksomhed i Tabernakelkirken, Chicago. Engang holdt han der en Prædiken om „de smaa Ræve", der omtales i Højsangen. Paa Grund af denne blev han Genstand for en Del Stikkerier fra nogle medstuderende; om der var Grund derfor, kan jeg ikke dømme om; jeg hørte ikke Prædikenen. Men Stud. Thisted beklagede sig derover til Pastor Trandberg. Hvad Tr. sagde til Th., ved jeg ikke; men jeg husker, at han (Tr.) fortalte mig derom bagefter og sagde blandt andet: „Maaske kunde der findes et og andet at indvende mod Thisteds Prædiken; men den havde gennemgaaende et saa lødigt Indhold og blev leveret saa godt og klart, at alle de Studenter, som er „paa Nakken" af Thisted, kunde ikke gøre det nær saa godt, om de saa hjalp hverandre gl. sammen."

Medens Thisted studerede, begyndte han en Missionsvirksomhed i Peru og Clear Creek (nu McNabb) Illinois, og Gud velsignede hans Vidnesbyrd, saa adskillige Mennesker blev omvendt og er troende Mennesker den Dag i Dag.

I Peru fandt Stud. Thisted sin første Hustru, Kathie Mortensen, en gudhengiven og opofrende Kvinde, med hvem han holdt Bryllup den 26. April 1890. Past. Trandberg udførte Vielsen. I deres Ægteskab havde de 6 Børn, hvoraf det yngste er i Konfirmationsalderen. De tre ældste af disse, to Sønner og en Datter er „Teachers"

Efter deres Bryllup foretog de nygifte en Rejse til Danmark. Ved deres Hjemkomst bosatte de sig en Tid i Clear Creek og fortsatte Virksomheden der; derfra flyttede de til Greattinger, Iowa, hvor de boede et Par Aar.

I 1894 fik Kand. Thisted Kald fra Menigheden i Turin, Ia., hvortil han blev ordineret paa „Kirkesamfundets" Aarsmøde i Omaha 1894.

Senere blev Thisted Præst i Viborg, S. Dak., Palaitine, Nebr., West Branch, Ia., Delmar, Ia., Staplehurst, Nebr., Wisner, Nebr., og sidst i New Lisbon, Wis. I Wisner døde Thisteds første Hustru.

I New Lisbon blev han gift med sin anden Hustru, Marie Hansen, som overlever ham.

Det er mig fortalt, at medens Thisted var Præst i Iowa, sagde en Farmer om ham: „Det er pretty bad, at this man skal be so rough i Guds Ord." Dette er ikke blot et Eksempel paa, hvor rædsomt man kan blande engelske Ord ind i dansk Sprog, men det peger paa noget ejendommeligt ved Thisted som Prædikant. Han talte Guds Ord rent, klart og vækkende med et klart Skel mellem Tro og Vantro. Javist, han forstod at øse af Skriftens dybe Kilder. Han var Tømrer af Profession; men han var ogsaa en Tømmermand paa den Maade, at hans Prædikener var sammenbyggede af Guds Ords klare, stærke Planker. Men sommetider kunde han synes noget „rough", idet han leverede sin Prædiken med lidt mere fysisk Kraft end just nødvendigt. Men „Basunen gav en tydelig Lyd;" og er det ikke Hovedsagen?

Thisted havde en robust Natur med stærke Kræfter. Det kunde ogsaa mærkes, naar han hilste paa Folk. Undertiden var hans Greb saa fast, at en Guldring ikke var helt rund efter hans Haandtryk, hvorfor ogsaa den tynde og skrøbelige Kand. Borchsenius i Chicago, der privat læste Græsk med Stud. Thisted og flere Studenter, engang rakte ham sin Ildtang med disse Ord: „Velkommen, Hr. Thisted! klem denne; min Haand er for svag!" — Men bag ved det haarde hos Pastor Thisted laa et trofast Sindelag.

Han havde en sjælden skarp Hukommelse, og han kunde en Masse Skriftsprog udenad, hvilke han ofte anførte i sine Prædikener. Muligvis pakkede han ved enkelte Lejligheder for mange Sprog i den samme Prædiken, saa en Kredsformand engang kaldte ham „en vandrende bibelsk Bibelordbog". Ja, ja! men det var, fordi han elskede sin Bibel og var godt hjemme i den. Der fortælles om Goethe, at han engang gav en Præst følgende Raad: „De skulde anføre nogle Bibelsprog i Deres Prædikener nu og da; de vil klinge som en Klokke". Goethe vilde ikke have haft behov at sige saadant til Thisted.

Ligesaa elskede Thisted Brosons Salmer og havde lært mange af deres Melodier ved Forsamlingerne i Danmark. Han sang „Langt ovenfor den Taagefky", „Den elskte Jerusalems Længsel mig nøder at ile" o. a. med stor Kraft. Og hvor ofte har hans Tilhørere ikke hørt ham i sine Prædikener at anføre: „Ak, kom, jeg vil oplukke mit Hjerte, Sjæl og Sind," „Jeg er kun en syndig Krop" o. a. Han var ogsaa en flittig Student, saa han som Præst arbejdede sig ret godt ind i baade Hebraisk og Engelsk.

Af Virksomheder for Samfundet kan nævnes, at Past. Thisted har været Medlem af Komiteen for trængende Præsteenker i samfulde 16 Aar (fra Aarsmødet i Hutchinson 1899), og har været Komiteens Kasserer al den Tid. Denne Post bragte ham en Del Arbejde, men han udførte Gerningen med Troskabthed og Interesse.

Nu Farvel Peter Petersen Thisted! Tak for Broderfind og Samarbejde fra Studenterdagene indtil det sidste!! Noget ene kom du til at staa paa Grund af din stejle Natur; men under den ru Skal var en god Kærne. Vi haaber, at du blev tro til det sidste og er fundet hjem i Jesu Navn til den Gud, du tjente, er kommen oven for „Taagefkyen", og naar alle vi, som elsker „Jesu herlige Aabenbarelse," mødes der, da vil Jordens Nød og Savn være bortblæst og blot Halleluja og „Tak Jesus!" være tilbage.

Ivar Marius Hansen.

*) Past. Olsen siger Tomah, Past. Hansen New Lisbon; vi kan ikke afgøre, hvor det var, men det har jo mindre Betydning. Red.

Enhver se til, hvorledes han bygger.

For en Tid siden bestemte Menigheden her i Albert Lea at indgive et Forslag til det kommende Aarsmøde, gaaende ud paa, at Børnebladet herefter trykkes halvt paa Dansk, halvt paa Engelsk. Det er jo ikke første Gang, det Forslag er kommen herfra, og skønt det før fik en noget ublid Medfart, mente man, at der maaske ved dennes Tid vilde blive set forskelligt paa Sagen.

Vi er aldeles klar over, at den endelige Sejr ligger afgjort ved den Retning, der ønsker en Forandring; derfor er vi ogsaa i Stand til at tale og skrive derom uden at blive nervøse og uden at bruge Ukvemsord om vore Modstandere. Vi mener i øvrigt, at den bekendte og forlængst udslidte Benævnelse „Engelsk-yge" er i høj Grad uvassende at bruge over for dem, hvis Overbevisning gaar i Retning af, at det er nødvendigt at bruge Landets Sprog i vore Kirker. — Udtryk som „Engelskyge og „Blandkorn" osv. har vel i den forløbne Tid været brugt med noget Held for at latterliggøre anderledes tænkende og har vel ofte gjort Tjeneste i Retning af at holde Munden lukket paa en og anden, der var for bly til at udsætte sig for den Slags Angreb.

Vi mener nu, at den Sag ikke længere kan afvises paa den Maade og tror, at vor Ven i Ruskin burde møde Ideen med Argumenter, ikke med Haansord. Der er ingen Tilbøjelighed hos os i Albert Lea til at afgøre, hvorledes man i andre Menigheder skal tage fat paa Arbejdet, det Sproglige vedrørende. Vi mener, det gælder for Menigheden saavel som for den enkelte at „enhver se til, hvorledes han bygger.".

Da for nogle Aar siden General Council kom her til denne By og optog en Virksomhed, begyndte man for Alvor at spørge som saa: „Skal vi fortsætte med en udelukkende dansk Søndagsskole og se den ene Børneflok efter den anden gaa bort fra os, eller skal vi tage os sammen og forsøge paa at beholde dem? skal vi være fornøjet med at sidde her en lille Flok med foldede Hænder i det gamle Kirkehus og vente, til vi ser, hvilken vil vare længst Kirken eller Menigheden, medens den nyankomne Kirke vokser og fostres ved vor Ladhed og Mangel paa Handleevne? eller, skal vi tage os sammen og møde Kravet om engelsk Søndagsskole og saaledes forsøge at bygge for Fremtiden? Ja, saadan spurgte vi, og saadan spørges der mangen Steder, og saadan vil der sikkert en Gang blive spurgt i Ruskin. Saa fik vi den „engelske Syge" i Albert Lea, og i de faa Aar vi har brugt Engelsk har vor Søndagsskole mere end doblet i Antal. Vi har nu 22 Klasser med ca. 215 Børn, og saa har vi endda ikke faaet tilbage nær alle dem, de andre Kirker tog fra os, før vi fik Engelsk. Vi vilde haft en god Del flere, om man havde gjort Forandringen før. Endvidere har vi nu en engelsk Bibelklasse paa henved 30 unge Mennesker; forhen gik de som oftest lige efter Konfirmationen.

Vi fortæller ikke dette, fordi vi ønsker at agitere for Engelsk. Undertegnede er saa dansk som nogen i Ruskin. Mine Drenge gaar i den Danske Afdeling i Søndagsskolen. Kun mener vi, at man maa se til, hvorledes man bygger. Man bør ikke tale højt om at opgive alt for Guds Riges Skyld og samtidigt sætte sit eget Sprog højt over det. Man bør ikke se Sagen fra det egenkærlige Standpunkt, men fra hele Menighedens Standpunkt.

Vor Ven fra Ruskin vil beholde Børnebladet saadan, som det nu passer ham. Giver os saa nok saa højmodigt Tilladelse til at bruge andre Kirkesamfunds Søndagsskoleblade. Vi takker for Tilladelsen. For Resten har vi for længe Siden taget os den Frihed. Det kunde vel gaa an at minde om, at denne Menighed har tilhørt Samfundet fra dets Begyndelse og har troligt støttet samme. Vi indrømmer, at det var bare vor Pligt, og at det ingen Forret giver os; men fra den anden Side: naar vi nu er kommen til det vanskelige Stade, at vi maa bruge to Sprog, saa skulde vi og de mange Menigheder, der er stillet som vi, vel ikke derfor gøres til Stedbørn i Samfundet. Dette bringer mig saa til det, jeg særlig vilde sige gennem dette Indlæg, nemlig: Mon ikke ogsaa Samfundet bør se til, hvorledes det bygger over for denne Sag? Det vil næppe bygge op paa Den forenede Kirke, om vi Aar efter Aar, Søndag efter Søndag giver vore Børn og unge et Blad at læse, der taler et andet Samfunds Sag og arbejder for at interessere dem i et andet Samfunds Missioner og Øremaal. Mon det ikke vilde være i Den forenede Kirkes Interesse at bygge op paa sit eget blandt Børnene og de unge, og dette er den egentlige Grund til, at dette Forslag er fremkommen. Det er for Samfundets Skyld mere end for Albert Lea Menigheds Skyld, vi har foreslaaet saaledes. Vi gør det tillige, fordi vi tror, at det er umuligt at finde et Blad, der — hvad Indholdet angaar — er saa godt som vort eget.

Paa Menighedsmødet, der vedtog at sende ovennævnte Forslag til Aarsmødet, blev det udtalt, at den Sag kunde snart ordnes, om Børnebladets Redaktør vilde give sit Minde til Forandringen. Jeg har tænkt en Del over den Udtalelse og er kommen til det Resultat, at det vil han ganske sikkert gøre. — Jeg har nemlig hørt Redaktøren prædike over Teksten: „Søger først Guds Rige" osv. og hvert Ord og hver Mine tydede paa, at han mente dette „først" absolut. Han vil altsaa ikke sætte Sproget foran Guds Rige. — Jeg har ogsaa hørt Redaktøren prædike over Teksten: „Den forlorne Søn" og formane Guds Børn til ikke at have den ældre Broders Sind, til ikke at være saadanne, der ikke kunde taale de nye Menighedsmedlemmer med de nye Ideer, fordi ens egne Fordomme stod i Vejen, og jeg fik det Indtryk, at han virkelig mente det: Se, derfor har jeg godt Haab om Redaktørens Velvillie. Thi han ved jo lige saa godt som jeg og enhver anden, at det Engelske vil blive læst af mange flere end det Danske.

Ærbødigst,

L. P. H. Highby.

Kirkesagen i Oakland, Cal.

I Tilslutning til, hvad der blev skrevet for en Tid tilbage i „Danskeren" om vor Kirkesag i Oakland fremkommer følgende:

Efter at have brugt vor Kirkesal, som er indrettet i Menighedens Ejendom paa Hjørnet af 2. Ave. og 15. Str. i ca. 9 Aar er vi kommen til den Overbevisning, at skal Herrens Sag blandt vort Folk i Oakland ikke lide Afbræk, men føres videre frem, da maa vi have tidssvarende Lokaler at samles i. Herren har været god mod os og ladet Arbejdet vokse en sund Vækst baade i Søndagsskole og Menighed, og ikke faa udenforstaaende finder Vej til den nuværende Mødesal fra Søndag til Søndag.

Der er ogsaa Stemning hos mange udenfor Menigheden blandt vort danske Folk for at faa bygget en dansk Kirke her. — Menigheden kan, som skrevet i det forrige Stykke i „Danskeren" om denne Sag, ikke bruge den Grund, vi ejer til at bygge paa, da den er for indskrænket til Kirke og Præstebolig, samt paa Grund af andre Forhold uheldig til denne Brug. — Vi har købt en Byggegrund i Nærheden, med samme gode Sporvognsforbindelse som nu, for ca. $3,000. Det er saa billigt, som vi kunde faa en passende Grund, da vi ikke kan eller tør flytte bort fra det centrale Kvarter, hvort vort Arbejde hidtil er bleven drevet. Vi venter at bygge en Kirke og Præstebolig, som tilligemed Grunden kommer til ca. $15,000. Det bliver saaledes ca. $12,000 til Kirkebygning og Præstebolig. Vi kan ikke bygge mindre, dersom Arbejdet her virkelig skal føres frem.

Menigheden her med Kvindeforening og Ungdomsforening vil subskribere indenfor sin egen Kreds ca. $2500. Dette er godt løftet, eftersom vi kun er faa og smaa. Menighedens nuværende Ejendom, som vi sælger, saa snart Lejlighed gives, ventes at bringe ca. $4,500. Der bliver saa tilbage ca. $8,000, som vi vilde forsøge at samle saa meget af som muligt blandt Venner fjern og nær. Vi er ved at begynde Indsamling her blandt udenforstaaende i Oakland, samt hos Menighederne her paa Kysten, hvilke sidste har lovet godhedsfuldt at støtte os.

Men, Venner, vi vilde gerne være fri for en trykkende Gæld, som kun kan hindre Herrens Gerning blandt vort Folk. — Derfor beder vi eder derude i de østlige Stater om at række os en Haand nu, da vi tænker paa at faa Sagen i Gang i nærmeste Fremtid. Nogle Venner har alt sendt os Gaver, andre har lovet at ville sende os Bidrag senere, hvilket vi er taknemlige for.—

Vi begynder saa snart at nynne paa Salmens Ord: „Herren han har besøgt sit Folk, Natten hun blev til Morgen", og Ordene har faaet en ny og dejlig Betydning, thi der er nogle Mennesker her, som Herren har besøgt, saa de spørger efter Frelse i Jesus-Navnet; der er ogsaa enkelte, som nu kan fortsætte og sige: „Menneskens Søn, Gud Faders Tolk, slukket nu har al Sorgen". — Herrens Navn være alene prises derfor. —

Oakland, Cal. i Maj 1915.

J. H. Andersen,
Carl Laursen,
Hans Kjær,
Mgh's Trustees.
O. R. Olsen,
Mgh's Præst.

Bidrag bedes sendt til min Adr.:
O. R. Olsen, 1441—11 Ave.,
Oakland, Cal.

Til ovenstaaende vil jeg gerne føje min hjerteligste Anbefaling. Personlig har jeg fra første Færd kendt den lille Menigheds Stræben og tror, at en Gave til en Kirke i Oakland vil være saa vel anbragt som noget Steds.

A. H. Jensen,
Kredsformand i Pacific Kreds.
6. Maj 1913.

Efterskrift. At optage et missionerende og kirkeligt Arbejde i vore Storbyer er i vore Dage forbunden med mange Vanskeligheder. En af Vanskelighederne for en lille Menighed er at faa opført en nogenlunde tidssvarende Kirke paa et saa godt som muligt beliggende Sted.

Det fræver et ret betydeligt Offer. Under saadanne Omstændighed er for nærværende vor lille Søstermenighed i Oakland, Cal., stillet.

Af ovennævnte Fremstilling ser vi, at der er begyndt et godt Arbejde, der skulde føres videre; men Menigheden formaar ikke ene at tage det Løft, som tiltrænges, for at Gerningen kan øves saa omfattende, som det er muligt.

Den trænger til en udrakt, hjælpende Haand fra de større og stærkere Søstermenigheder omkring i Samfundet.

Tillad mig at udtale: En Gave til Opførelse af en Kirke i Oakland, California, er et Stykke Missionsarbejde til Herrens Ære. Lad mig slutte med Ordene: „Giver, saa skal eder gives."

I broderlig Ærbødighed
O. R. Christiansen.

Alderdomshjemmet.

Nu er vi saa i Færd med Alderdomshjemmet og vil gerne gennem DanskerensSpalter lægge det og de gamles Sag hen til alle Venner. Det er længe siden, der blev begyndt paa dette Hjem, men hidtil har Midlerne manglet. Huset vil blive 34 X 50, og der vil blive en Snes Værelser i det, naar det en Gang bliver færdigt. Huset er paa to Etager, og saa bliver der nogle Værelser for Hjælpen ovenpaa.

Hidtil er der til Alderdomshjemmet indkommen henimod to Tusinde Dollars. Dette indbefatter Gaven fra Mrs. Philipsen paa et Tusinde, som blev modtaget her i Januar, 1915. Det indbefatter ogsaa Gaven paa et Hundrede fra L. Bedsted.

Vi er meget taknemmelige for disse Gaver, men det rækker jo langt fra til, og vort Haab er til eder, Venner, at I fremdeles vil række os Haand, saa at vi inden alt for længe maa faa Huset op og i Brug. Her er nu 19 gamle og et Par nervesvage Mennesker, men vi vilde gerne blive i Stand til at bryde nogle flere et Velkommen. Der er adskillige, som gerne vil komme, naar der kun bliver Plads.

Eder, hvem Herren har givet at meddele af, beder vi om en Haandsrækning, og vi vil gøre vort allerbedste for, at der kan rejse sig et godt, solidt Hus, der gennem lang Tid maa tjene som Bolig og Hjem for dem, som trænger til et saadant.

Der blev forleden købt 85 Tusinde Mursten. De vil blive her paa Pladsen i Løbet af nogle Uger, og da skal de betales. Det vil blive en seks Hundrede Dollars, og saaledes vil den ene Udbetaling komme efter den anden.

Vi vil indskrænke os, det bedste vi er i Stand til, men det rækker jo kun saa langt. Kom os til Hjælp, Venner, og lad os løfte tilsammen. Det er saaledes, at Eben-Ezer under Herrens skærmende Haand blev baaren frem, og saaledes vil ogsaa dette lykkes — dette, at Pladsen øges for gamle, som trænger til et Hjem.

Herved være Sagen saa lagt hen til eders Hjerter.

Eders i Tjenesten heng.

J. Madsen.

Brev fra Japan.

Nr. 54.

Paasken.

Det sidste Par Maaneder har ellers været lige strenge nok. Vi har savnet Pastor Nielsens paa flere Maader og længes uhyre meget efter at have dem herude igen. Deres Fraværelse har medført, at jeg har maatet rejse til Kurume fem Gange i den senere Tid. Det er altid rart at komme til Kurume, men noget mangler der dog nu for Tiden og vil vedblive at mangle, indtil vi faar vore Venner tilbage igen.

Sidste Gang, jeg var der, var i Paasken. Paaskelørdag Eftermiddag havde vi Overhøring af tre Daabskandidater. Da deres Historie er

ROTTER GNAVER IKKE
SAFE HOME MATCHES

Rotter gnaver ikke Safe Home Tændsikker. Man kan ikke faa dem til det. De er lavet af saadanne Stoffer, som — skønt giftfri — virker afskrækkende paa alle Gnavedyr.

Safe Home Matches stryges let men ikke alt for let. De er absolut sikre. Træet er ekstra langt og stærkt.

De koster ikke mere end andre Sorter af Tændstikker.

5c. hos alle handlende. Forlang dem ved Navn.

The Diamond Match Company

OPDYRKET FARME

i Lincoln County, Minn., i det nordlige Minnesota, Nord- og Syd Dakota til Salgs. Byttehandeler en Specialitet. Skriv paa engelsk eller skandinavisk til:

J. B. HOWE, Arco, Lincoln Co., Minn.